

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossettv[m] Episcopvm faventivn

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0189

LOG Titel: De Pica Caudata Indica. Cap. XIII.

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

DE PICA CAVDATA INDICA. Cap. XIII.

PECIOSISSIMA M hanc avem inter nonnullas alias Iaponensem rex summo Pontifici pro singulari munere ante aliquot annos transmisit, ut ex illustrissimo, & Excellentissimo D. Cesare Marchione Faccinietro Senatore amplissimo, qui eas Innoceotio Nono Bononiensi Pontifici Opt. Max. patruo suo acceptas referebat, intellexi. Hanc inquam avem, et si ratione colorum parum similitudinis cum superiori Pica obtineat, quia totius corporis habitum, & caudae longitudine ad illam accedere videtur, Picam caudata cognomento Indicam nuncupare placuit. Avis est, non tam ob colorum diversitatem, quam ob insignem caudae longitudinem, aspectu iucundissima. Quod ad magnitudinem attinet, et quantum ex pictura coniugere licet, cum 20 Pica nostrate forme aedem. Rostrum, tibiae pedesq; rubescant. Caput totum, & collum, quod torquis albus ambit, erant cærulea. A superiore rostri parte inter utrumque oculum macula tres ferè digitos longa, & pollicem lata punctolis, seu postis lineolis nigris transversalibus conspersa ad dorsum usque protenditur. Dorsum & scapulae erant ferruginea Vropygium luteum. Alarum pennæ vestitrices castaneæ, sed lineis nigris crassi scutulis (quæ furcassis pennæ exiguae fuerint) per longitudinem positis respergebantur; reliquæ vestitrices pennæ erant virides, sed in marginibus magis. His denique cæruleæ excipiebant, calamus, & marginibus ad albedinem vergentibus. Remiges eiusdem cum posterioribus coloris erant, nempe cærulei. Peitus & venter ad annum usque candidissima. Totus alarum internus color leucophæus ad cæruleum declinas. Cauda facta ex pictura coniectura oculo duntata pennis constabat, quæ omnes magnitudine differebant, & quæ duplo, & amplius cæteris maiores erant, & colore etiam à cæteris distinctæ. Erant enim totæ excepto calamo, & extremitatibus, quæ alba sunt, cæruleæ. Reliquæ pennæ à principio ad medium, usque cæruleæ, cætera candidæ, quarum medium macula insignis cærulea quidem, sed colore admodum intenso, ut quasi ad nigredinem accederem videatur, percurrit. Atque hac meo iudicio matris descripicio fuit; quam enim fœminam credebam, huic quidem per omnia similis erat, sed alba illa verticis macula alba lineis nigris carebat, & vestitricum penas alarum secundus ordo, quæ in ea erant cæruleæ, in hac vice fecerant. Vtiosq; iconem habes precedentibus paginis.

DE PICA GLANDAIRA. Cap. XIV.

SYNONIMA.

AEC Pica Plinio glandaria, Aristotele tradere a Bellonio Μελακορνη, seu Molliceps dicitur, quibusdam vero Pica granata. Sunt qui ποικιλίδα vocent; verum id nomen Picae varijs portis competit, Graci recentiores γαλαξη appellant: Lycophron teste Iacobo Delechâpio λαληθρος καισαρι Latinus Garrulus, seu Garrulum, quidam perperam Spermologum Itali vulgo Ghiandra a glandium esu: Alibi tamen Berta vocatur: Genus inibz, Chij incolis, qui ex Genus inibz, & Gracis in ibz sunt Bertina, quæ cinerea, quod tota fere avis colore tali constet: Hispanus Gayo, & in Aragonia Caio, Gallis Gay, Sabaudia Giaon, Germanis Hacher, Haertzel, vel Haertzel Baumhazle, circa Eriburgum Helueriorum Herrenvogel, Suevis laeck, nonnullis Margraff, & Marcofus, & Holzsch eier, Callis Brabantia ceterinis Girau, & Richau, Brabantinis Broec Kextér, quasi Pica palustris, quod eiusmodi loca amet, licet tamen in arboribus nidifacet, Anglis lay, Illirijis Soyka.

GENVS. DIFFERENTIAE.

HANC Avem secundum Picarum genus facimus, quod oppida colentibus, ut ipote quæ sylvas agrosq; rariu[m] habitat, minus nota sit. Differt a Varia cum magnitudine, tum vero maximè colore. Habet enim ad alarum latera transversales notas cædere, quales in nullo fernè alio volucrum genere conspicias. Habet item tam amplum oris hiatum, ut glandes, atque cælænas integras Palumborum more deglutiatur. Habet deniq; caudam duplo ferè quam Varia breuorem. His itaque notis ab illa distinguitur.